



Biuletyn Parafialny

parafia św. Teresy od Dz. Jezus we Włochach
www.swietateresa.pl

Numer 10

Maj 2010

PIĘCDZIESIĄTNICA **- WYLANIE DUCHA ŚWIĘTEGO** *Audiencja generalna - 17 czerwca 1998r.*

Jan Paweł II



1. Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus powiedział do apostołów: «Mówię wam prawdę: 'Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę Go do was'» (J 16, 7). Wieczorem w dniu Paschy Jezus dotrzymał obietnicy: ukazał się Jedenastu zebranych w wieczerniku, tchnął na nich i powiedział: «Weźmijcie Ducha Świętego!» (J 20, 22). Pięćdziesiąt dni później, w dniu Pięćdziesiątnicy nastąpiło «definitywne ujawnienie tego, co dokonało się w tymże samym wieczerniku już w niedzielę wielkanocną» (Dominum et Vivificantem, 25). W księdze Dziejów Apostolskich zachował się opis tego wydarzenia (por. Dz 2, 1-4). Rozważając ten tekst, możemy dostrzec pewne rysy tajemniczej tożsamości Ducha Świętego.

2. Ważne jest przede wszystkim uchwycenie związku między żydowskim świętem Pięćdziesiątnicy a pierwszą Pięćdziesiątnicą chrześcijańską.

Na początku Pięćdziesiątnica była świętem siedmiu tygodni (por. Tb 2, 1), świętem zniw (Wj 23, 16), kiedy składano Bogu ofiarę z pierwocin zboża (por. Lb 28, 26; Pwt 16, 9).

Później święto nabrało nowego znaczenia: stało się świętem przymierza, które Bóg zawarł ze swoim ludem na Synaju, kiedy przekazał Izraelowi swe prawo.

Św. Łukasz opisuje wydarzenie Pięćdziesiątnicy jako teofanię, objawienie się Boga podobne do objawienia na górze Synaj (por. Wj 19, 16-25): głośny szum, gwałtowny wicher, ogniste języki. Przesłanie jest jasne: Pięćdziesiątnica to nowy Synaj, Duch Święty to nowe przymierze, to dar nowego prawa. Bardzo wnikliwie opisuje ten związek św. Augustyn: «Bracia, jest to wielka i wspaniała tajemnica: zwróćcie uwagę, że w dniu Pięćdziesiątnicy (Żydzi) otrzymali prawo napisane palcem Bożym i w tym samym dniu Pięćdziesiątnicy zstąpił Duch Święty». Natomiast jeden z Ojców Wschodu, Sewerian z Gabali, zauważa: «Było rzeczą słuszną, aby w tym samym dniu, w którym zostało przekazane stare prawo, została też dana łaska Ducha Świętego».

3. W ten sposób wypełnia się obietnica złożona ojcom. Czytamy u proroka Jeremiasza: «Takie będzie przymierze, jakie zawrę z domem Izraela po tych dniach - wyrocznia Pana: Umieszczę swe prawo w

głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu» (Jr 31, 33). A u proroka Ezechiela: «dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według mych nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali» (Ez 36, 26-27).

W jaki sposób Duch Święty ustanawia nowe i odwieczne przymierze? Usuwając grzech i rozlewając w sercu człowieka miłość Bożą: «prawo Ducha, które daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci» (Rz 8, 2). Prawo Mojżeszowe nakładało obowiązki, ale nie mogło przemienić serca człowieka. Potrzebne było nowe serce i takie właśnie serce ofiarowuje nam Bóg dzięki odkupieniu dokonanemu przez Jezusa. Ojciec odbiera nam kamienne serca i daje serca z ciała, podobne do serca Chrystusowego, ożywiane przez Ducha Świętego, dzięki któremu działamy z miłości (Rz 5, 5). Na fundamencie tego daru zawarte zostaje nowe przymierze między Bogiem a ludzkością. Św. Tomasz stwierdza wnikliwie, że to sam Duch Święty jest Nowym Przymierzem, gdyż budzi w nas miłość, która jest pełnią prawa.

4. W dniu Pięćdziesiątnicy zstępuje Duch Święty i rodzi się Kościół. Kościół jest wspólnotą tych, którzy się «powtórnie narodzili», «z wody i z Ducha», jak czytamy w Janowej Ewangelii (por. J 3, 3. 5). Wspólnota chrześcijańska nie jest w pierwszym rzędzie owocem wolnej decyzji wierzących; u jej początków tkwi najpierw bezinteresowna inicjatywa Bożej Miłości, udzielającej daru Ducha Świętego. Przyjęcie z wiarą tego daru miłości jest «odpowiedzią» na łaskę i ono samo jest dziełem łaski. Dlatego też istnieje głęboka i nierozzerwalna więź między Duchem Świętym a Kościołem. Tak mówi o tym św. Ireneusz: «Tam, gdzie jest Kościół, jest również Duch Boży; a gdzie jest Duch Pański, tam jest Kościół i wszelka łaska». Można więc zrozumieć śmiało powiedzenie św. Augustyna: «Człowiek ma

Ducha Świętego w takiej mierze, w jakiej kocha Kościół».

Opis wydarzenia Pięćdziesiątnicy podkreśla, że Kościół rodzi się jako powszechny: taki sens ma lista ludów - Partowie, Medowie, Elamici... (por. Dz 2, 9-11) - które słuchają pierwszego przemówienia Piotra. Duch Święty zostaje dany ludziom wszystkich ras i narodowości i urzeczywistnia w nich nową jedność mistycznego Ciała Chrystusa. Św. Jan Chryzostom ukazuje tę komunie, zbudowaną przez Ducha Świętego, na konkretnym przykładzie: «Kto mieszka w Rzymie, wie, że mieszkańcy Indii są jego członkami».

5. Z faktu, że Duch Święty jest «nowym przymierzem», wynika, iż działanie trzeciej Osoby Trójcy Świętej polega na uobecnianiu Zmartwychwstałego Pana, a wraz z Nim Boga Ojca. Duch bowiem spełnia swoje zbawcze dzieło przez to, że przybliża nam obecność Boga. Na tym polega nowe i odwieczne przymierze: odtąd Bóg stał się osiągalny dla każdego z nas. Wszyscy, «od najmniejszego do największego» (por. Jr 31, 34) obdarzeni są w pewnym sensie bezpośrednim poznaniem Pana, jak czytamy w Pierwszym Liście św. Jana: «Co do was, to namaszczenie, które otrzymaliście od Niego, trwa w was i nie potrzebujecie pouczenia od nikogo, ponieważ Jego namaszczenie poucza was o wszystkim. Ono jest prawdziwe i nie jest kłamstwem. Toteż trwajcie w nim tak, jak was nauczył» (1 J 2, 27). W ten sposób spełnia się obietnica, jaką Jezus złożył swoim uczniom podczas ostatniej wieczerzy: «Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem» (J 14, 26).

Dzięki Duchowi Świętemu spotykamy się z Panem w codziennym życiu dzieci Bożych, w przyjaznym «twarzą w twarz», w doświadczeniu Boga jako Ojca, Brata, Przyjaciela i Oblubieńca. Oto jest Pięćdziesiątka. Oto jest Nowe Przymierze.

Duch odwagi i męstwa...

Pięćdziesiąt dni po Zmartwychwstaniu Chrystusa Apostołowie znowu są w Jerozolimie, gdzie przybyli na żydowskie Święto Tygodni.

Siedzą zamknięci w wieczerniku. Mimo, iż mają za sobą doświadczenie spotkania z Zmartwychwstałym Chrystusem, boją się Żydów. Może czują się przez Jezusa opuszczeni po Jego Wniebowstąpieniu. Osieroceni, nie wiedzą, jak mają dalej żyć, co robić bez Niego, który zawsze ich prowadził, nauczał. Paraliżuje ich strach. Nie znajdują w sobie siły do tego, aby wyjść do ludzi i mówić im o Chrystusie, o tym, że zbawił świat.

Wiele razy w naszym życiu znajdujemy się w tej samej sytuacji. Zamknięci w sobie nie potrafimy wyjść do drugiego człowieka, nie wiemy co robić, gubimy się w domysłach, nie rozumiemy wydarzeń. Coś na paraliżuje, czujemy niepokój o siebie, o najbliższych.

STRACH jest czymś, co towarzyszy nam na co dzień.

Kiedy rozejrzemy się wokoło zobaczymy, że strach jest jednym z głównych odczuć człowieka współczesnego. Boimy się różnych rzeczy – choroby, cierpienia, biedy, odrzucenia, niezrozumienia, podejmowania decyzji, egzaminu, odpowiedzialności, kolejnego dziecka, przyszłości. Strach często czyni nas niezdolnymi do normalnego funkcjonowania w świecie. Dodatkowo cywilizacja, przynosząc nam kolejne wynalazki, niejako pomnaża w nas kolejne fobie – strach przed podróżami lotniczymi, strach przed windą, itp. Stajemy się niewolnikami naszych lęków. Jeżeli jednak przyjrzymy się tym wszystkim obawom, to okaże się, że u ich podstawy leży zwykły ludzki lęk przed śmiercią w sensie dosłownym jako śmierci naszego ciała, ale również śmierci naszego „ja”.

„Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”(J15,13) mówi Chrystus i realizuje te słowa. Zobaczmy jednak, że również On doświadcza trwogi, modląc się w Getsemani, tuż przed pojmaniem i poddaniem go sądowi. Chrystus wie, że Jego misją i wolą Ojca jest

krzyż, ale będąc także człowiekiem boi się. Cieszymy się, że dostaliśmy w Ewangelii obraz Chrystusa, który się zмага ze swoim lękiem, i który mimo wszystko składa swoje życie w ręce Ojca, w pełnym zaufaniu do Niego, „będąc posłusznym aż do śmierci”. Jego śmierć i zmartwychwstanie były konieczne do tego, aby człowiek został zbawiony. W Ewangelii św. Jana czytamy: „W ostatnim zaś, najbardziej uroczystym dniu święta, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: „Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza. A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był /dany/, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony” (J7,38n).

Kiedy Chrystus zmartwychwstaje, zjawia się u swoich uczniów i mówi „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. (J20,22) Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego!”, Ducha, którego mogę wam dać dzięki temu, że wszedłem w wolę mego Ojca i umarłem za was, ale zmartwychwstałem i jestem żywy.

Chrystus przed swą śmiercią obiecuje Apostołom, że otrzymają moc z wysoka – Ducha Pocieszyciela. Obietnica ta wypełnia się w dniu Pięćdziesiątnicy. Zamknięci w Wieczerniku uczniowie otrzymują Ducha Świętego. I oto dokonuje się w nich wielka przemiana. Szymon Piotr bez lęku wychodzi do tłumu zgromadzonego w Jerozolimie i daje świadectwo, że ten Jezus, którego ukrzyżowaliśmy, jest Panem i Zbawicielem świata, choć takie wyznanie może skończyć się dla niego więzieniem albo nawet śmiercią. Apostołowie przestają się bać, bo Duch Święty obdarzył ich darem męstwa i zapewnił o miłości Boga względem nich.

I tu dochodzimy do przyczyny tych wszystkich lęków człowieka współczesnego. Strach przed śmiercią, przed odrzuceniem i cierpieniem wynika z tego, że w ludzkim sercu brakuje tej pewności w miłość Boga. Nie wierzymy w tę Miłość, która była gotowa oddać za nas swoje życie na krzyżu. Jednocześnie głęboką ufność pokładamy w

swoich własnych siłach i możliwościach albo w drugim człowieku. Jesteśmy też zapatrzeni w siebie i w swoje potrzeby, co powoduje, że nie potrafimy oddawać swego czasu i sił drugiemu. Skupiamy się na swoich sprawach i pragnieniach, a jeśli te nie idą dobrym torem popadamy we frustrację, narzekamy. Pokładanie zaufania w tym, co mamy w tym życiu, rodzi lęki przed utratą tego, co jest dla nas ważne – jak np. zdrowie czy rzeczy materialne.

Niektórzy uważają, że szczęście zapewnić im może sprawiedliwy system społeczny, ten czy inny polityk, albo dobra praca, a jeśli tego czegoś zabraknie rodzi się w nim strach i pytanie jak dalej żyć.

Chrześcijanin ma jednak tę możliwość, aby czerpać ze „strumieni wody żywej”, o której mówi Chrystus. Tylko od nas tak naprawdę zależy, czy skorzystamy z darów Ducha Świętego, czy otworzymy nasze serce na Jego działanie. Ale jeżeli Go przyjmujemy, otrzymamy z Nieba głębokie przekonanie, że Boża Opatrzność czuwa nad nami, naszą rodziną i naszym krajem, że to Bóg jest tym, który kocha nas w sposób doskonały i pragnie naszego szczęścia. Jeszcze tylko pozostaje nam odpowiedzieć na pytanie, gdzie jest to miejsce, w którym możemy tego Ducha otrzymać. Apostołowie otrzymali go, gdy trwali we wspólnocie braci w wieczniku.

Ten obraz uczniów trwających na modlitwie, to obraz Kościoła. Kościół jako wspólnota wierzących, jest miejscem, w którym możemy otrzymywać łaskę po łasce. Duch Święty Kościół scala i poucza.

Nielatwo jest nam otwierać się na działanie Ducha Świętego, bo nic nie staje w nas automatycznie. Potrzeba pewnego przygotowania naszego serca, żeby w ogóle narodziła się w nas chęć, żeby Ducha Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego przyjąć do swojego życia, żeby narodziła się w nas tęsknota przemiany naszego życia. Bóg nie pozostawia nas w tym samym i daje wiele możliwości, z których możemy korzystać, bo czasem może nie wystarczyć samo nasze uczestnictwo w niedzielnej liturgii. Czasem potrzeba słuchać dużo więcej Bożego Słowa, więcej prosić Boga na modlitwie o dary Ducha Świętego, korzystać z sakramentów takich jak Sakrament Pojednania i Pokuty oraz Eucharystii.

Bóg zaprasza nas, abyśmy wychodzili poza schematy, w których przyzwyczailiśmy się funkcjonować. Kiedy Chrystus powołał Apostołów i wysłał ich z misją na cały świat, to całkowicie zmienił ich życie. Do tego samego zaproszeni jesteśmy również i my, żebyśmy się nie bali robić coś więcej dla Niego, rezygnując z własnej wygody i świętego spokoju.

(ez)

Ogłoszenia archidiecezjalne

5-6 czerwca oraz 13 czerwca 2010 roku
Ramowy program uroczystości beatyfikacyjnych
ks. Jerzego Popiełuszki w Warszawie

5 czerwca

I. Wigilijne czuwanie młodzieży przy Świątyni Opatrzności Bożej

15.00 - 17.30 - Modlitewne spotkanie młodzieży oraz ruchów i wspólnot kościelnych
Archidiecezji Warszawskiej na Polach Wilanowskich.

17.30 - 19.00 - Transmisja telewizyjna koncertu ku czci Sługi Bożego ks. Jerzego
Popiełuszki.

19.00 - 21.00 – Koncert

6 czerwca

II. Uroczystość Beatyfikacyjna ks. Jerzego Popiełuszki

Uroczystości przewodniczy delegat Ojca św. Benedykta XVI Abp Angelo Amato. Zaproszone są najwyższe władze państwowe, przedstawiciele parlamentu, samorządu, władze miasta oraz liczni goście z kraju i z zagranicy.

7.00 - Otwarcie sektorów dla wiernych

9.00 - 10.30 - Program religijno - artystyczny.

10.45 - Wejście Kompanii reprezentacyjnej Wojska Polskiego, wciągnięcie na maszt flagi Rzeczypospolitej Polskiej i flagi Watykanu, hymny państwowe.

11.00 - 13.30- Msza święta beatyfikacyjna.

Koncelebrować ją będzie około 120 biskupów i około 400 kapłanów. Msza św. rozpocznie się odczytaniem dokumentu Stolicy Apostolskiej o wyniesieniu na ołtarze Sługi Bożego ks. J. Popiełuszki i wniesieniem relikwii nowego błogosławionego.

Wejście do sektorów za okazaniem karty wstępu. Karty wstępu będą rozprowadzane przez Kurie Metropolitalną Warszawską oraz kurie innych diecezji.

III. Procesyjne przeniesienie relikwii Błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki z pl. Piłsudskiego do Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie

Po zakończeniu uroczystości na Placu Piłsudskiego uformuje się szyk procesji i nastąpi uroczyste przeniesienie relikwii nowego błogosławionego do Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie. Na poszczególnych odcinkach trasy kolumnie pielgrzymkowej towarzyszyć będą orkiestry. Relikwie będą witane na granicach parafii leżących na trasie przejścia pielgrzymki. Relikwie poniosą wydelegowani przedstawiciele tych parafii i środowisk. Do udziału w procesji zaproszeni są wszyscy uczestnicy uroczystości beatyfikacyjnych.

14.00 - Wyjście procesji z Placu Piłsudskiego.

18.00 - Zakończenie procesji nabożeństwem przed świątynią na Polach Wilanowskich i wprowadzenie relikwii do Świątyni Opatrzności.

18.30 - Zakończenie obchodów beatyfikacyjnych i Święta Dziękczynienia na Polach Wilanowskich.

IV. Niedziela - 13 czerwca 2010 r

Archidiecezjalne dziękczynienie za beatyfikację ks. Jerzego Popiełuszki

11.00 - Koncert słowno - muzyczny.

12.00 - Msza św. dziękczynna sprawowana na balkonie kościoła św. Stanisława Kostki.

Liturgii przewodniczyć będzie Arcybiskup Kazimierz Nycz. Po Mszy świętej nastąpi przeniesienie relikwii nowego błogosławionego do bocznej kaplicy kościoła św. Stanisława Kostki.

Ogłoszenia parafialne

Szanowni Państwo!

Na szczęście nadchodzi wiosna. Ale jeszcze dobrze pamiętamy marznące stopy i nosy nasze i naszych dzieci czy wnuków sprzed kilku tygodni.

Widząc to, nasz Ksiądz Proboszcz rozpoczął prace mające na celu stworzenie godnych warunków dla naszej modlitwy.

Jak widzimy, wymienione zostały już okna w prezbiterium, których koszt wyniósł 34.000,00 złotych. Planowana jest dalsza wymiana okien, których koszt będzie wynosił około 100.000,00 złotych. W dalszej kolejności niezbędne jest wykonanie instalacji centralnego ogrzewania, tak byśmy kolejną zimą nie musieli marznąć.

Dlatego Rada Ekonomiczna Parafii w uzgodnieniu z Księdzem Proboszczem, zwraca się z prośbą o wsparcie finansowe na zrealizowanie powyższych prac.

Prosimy wszystkich o składanie ofiar na ten cel.

Ofiary można wpłacać na konto bankowe parafii. Numer konta podany jest na stronie internetowej www.swietateresa.pl oraz wydrukowany jest na karteczkach leżących obok prasy. Przypominamy, że darowizny dokonane przelewem na rzecz kultu religijnego można odpisać od dochodu.

Jednocześnie przedstawiciele naszej parafii będą przyjmować ofiary w kruchcie kościoła w niedzielę dzisiejszą i następne po każdej Mszy Świętej. Ofiary można także wrzucać do puszek pod chórem.

Po zakończeniu prac zostanie przedstawione szczegółowe rozliczenie wydatkowanych środków.

Liczmy na Wasz ofiarny gest.

Parafialna Rada Ekonomiczna

Pozostałe informacje

1. Porządek mszy świętych– dni powszednie: 7.00, 7.30, 8.00, 18.00; Niedziele: 7.30, 9.30, 11.00, 12.30, 18.00;
2. W piątki (oprócz 1-go piątku miesiąca) po mszy na g. 8.00 – **Koronka do Miłosierdzia Bożego.**
3. **Godziny otwarcia kancelarii parafialnej:** Poniedziałek, wtorek, środa, piątek: 9.00-11.00 oraz 16.00-18.00; czwartek: 17.00-19.00.

Biuletyn Parafialny parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus

ul. Rybnicka 27, 02-405 Warszawa, tel. (22) 535 01 00

<http://www.swietateresa.pl>

Nr konta: Bank Pekao S.A. 69 1240 2887 1111 0000 3389 7112

